

22 Δεκεμβρίου 2025

Αγία Αναστασία η Φαρμακολύτρια

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

1. Καταγωγή και δράση της Αγίας Αναστασίας

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Ρώμη στο τέλος του 3ου μ.Χ. αιώνας. Ήταν κόρη αρχοντικής και πλούσιας οικογένειας. Παρά την σκληρή επαγρύπνηση του ειδωλολάτρη πατέρα της Πραιτεξτάτου, η Χριστιανή μητέρα της Φαύστα την οδήγησε στον Χριστιανό διδάσκαλο Χρυσόγονο που της δίδαξε το Χριστιανισμό και άναψε τον έρωτα και την αγάπη της προς τον Χριστό. Αποφασισμένη να ζήσει μοναχική ζωή διά βίου, εν αγνεία και παρθενία, υποχρεώθηκε εν τούτοις πιεζόμενη από τον πατέρα της, να παντρευτεί τον ειδωλολάτρη αξιωματούχο του αυτοκράτορος Διοκλητιανού Πούπλιο, την προς τον οποίο όμως σαρκική συνάφεια απέφευγε, όπως λέγει το συναξάριο, διά την απιστίαν αυτού, προφασιζόμενη ότι ήταν ασθενής· «νοσείν αεί προφασιζομένη». Ο αιφνίδιος και θεόσταλτος θάνατος του συζύγου της ελευθέρωσε όλες τις δυνατότητες της Αναστασίας, που διέθεσε στο εξής, η περικαλλέστατη αυτή και αρχοντική νεαρή γυναίκα, όλα της τα πλούτη, τό χρόνο, τη δράση και την αγάπη της στο να επισκέπτεται στις φυλακές τους φυλακισμένους Χριστιανούς, να τους ενισχύει και να τους ενθαρρύνει, ώστε

νά μὴν δειλιάσουν μπροστά στό μαρτύριο. Ἐγινε «αλείπτρια», προπονήτρια πολλῶν μαρτύρων πού οφείλουν τό ἐνδοξο μαρτυρικό τους τέλος στήν ενθάρρυνση της Αναστασίας.

2. Ενισχύει στή Θεσσαλονίκη τίς ἀδελφές οσιομάρτυρες, Ἀγάπη, Χιονία καί Εἰρήνη

Γιά τό ἔργο της αὐτό δέν περιορίστηκε στή Ρώμη, ἀλλά ἀπλωσε τήν ἀγάπη της μέχρι τήν Ἀνατολή, μέχρι τή Νικομήδεια, αφοῦ διέτρεξε τό Ἰλλυρικό καί τή Μακεδονία, ὅπου ἐδράσε ιδιαίτερα στήν πόλη της Θεσσαλονίκης. Οἱ τρεῖς γνωστές ἀδελφές Ἀγάπη, Χιονία καί Εἰρήνη πού μαρτύρησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ στή Θεσσαλονίκη, πρὶν ἀπὸ τό μαρτυρικό τους θάνατο γνώρισαν τήν φροντίδα καί τήν ἀγάπη της Ἀγίας Αναστασίας, ἡ ὁποία γιά τό λόγο αὐτό φυλακίσθηκε καί βασανίσθηκε σέ φυλακή της Θεσσαλονίκης. Εἶναι μάλιστα πολύ πιθανό ὅτι τό ὅρος στό ὁποῖο τοξεύθηκε ἀπὸ στρατιώτη ἡ τρίτη ἀπὸ τίς ἀδελφές, ἡ ἀγία Εἰρήνη, εἶναι τό ὅρος ὅπου σήμερα εἶναι ἡ Μονή της Ἀγίας Αναστασίας, ἡ ὁποία φρόντισε καί ἐνεταφίασε τὰ τίμια σώματα των τριῶν ἀδελφῶν παρθενομαρτύρων, των ὁποίων τή μνήμη ἡ Εκκλησία γιορτάζει στίς 16 Ἀπριλίου.

3. Χρυσόγονος καί Ζώϊλος

Δέν εἶναι ὅμως μόνον οἱ τρεῖς παρθενομάρτυρες της Θεσσαλονίκης μέ τίς ὁποῖες συνδέθηκε ἡ Ἀγία Αναστασία. Αναφερθήκαμε προηγουμένως στόν διδάσκαλό της Χρυσόγονο, ὁ ὁποῖος υπέστη μαρτυρικό θάνατο στήν Νικομήδεια της Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τόν συναξαριστή, κατ' ἄλλους δέ στήν Ἀκυῖλία της Ἰλλυρίας. Σῶζεται ἀλληλογραφία μεταξύ της Ἀγίας Αναστασίας, τόν καιρό πού τήν εἶχε φυλακίσει ὁ ἄνδρας της, γιά νά ἐμποδίσει τήν φιλόανθρωπη δράση της, καί του Χρυσογόνου, πού τόν εἶχαν φυλακίσει, γιατί δίδασκε μέ παρρησία καί πολλή ἐπιτυχία τό Χριστιανισμό. Τόν Χρυσόγονο ἀκολούθησε ἡ Αναστασία στήν μαρτυρική του πορεία ἀπὸ τή Ρώμη στή Νικομήδεια, αφοῦ ἐν τῷ μεταξύ ἀποφυλακίσθηκε μετὰ τό θάνατο του συζύγου της. Του συμπαρεστάθη καί τον ἐνεδυνάμωσε, ἡ τολμηρή αὐτή μαθήτρια τόν πρεσβύτερο δάσκαλο. Μετὰ τόν δι' ἀποκεφαλισμόῦ μαρτυρικό του θάνατο, ὁ Χρυσόγονος ἐμφανίσθηκε σέ ὄραμα στόν ἱερέα Ζώϊλο, του υπέδειξε τόν τόπο πού βρισκόταν τό ἅγιό του λείψανο καί του ἀπεκάλυψε ὅτι ὁ αυτοκράτωρ Διοκλητιανός ἐδῶσε ἐντολή νά βασανιστοῦν οἱ τρεῖς ἀδελφές Ἀγάπη, Χιονία καί Εἰρήνη, τίς ὁποῖες ὅμως θά ἐρχόταν νά ἐνθαρρύνει ἡ Αναστασία, ὅπως καί ἐγινε. Τό ἴδιο ὄραμα εἶδε συγχρόνως καί ἡ Αναστασία, πού ἀνέλαβε πράγματι νά συμπαρασταθεῖ στίς τρεῖς μέλλουσες μάρτυρες. Ὁ ἱερεὺς Ζώϊλος, πλησίον του ὁποῖου ἔμεναν οἱ τρεῖς ἀδελφές, δέχτηκε σέ λίγες μέρες τήν προαναγγεληθεῖσα ἐπίσκεψη της Αναστασίας, ἡ ὁποία προσκύνησε τό ἅγιο λείψανο του διδασκάλου της καί ἀνέλαβε τίς τρεῖς ἀδελφές, οἱ ὁποῖες ὅπως εἶπαμε, μαρτύρησαν στή

Θεσσαλονίκη. Ο Ζωΐλος εντός ολίγου απέθανεν εν Κυρίω, όπως του είχε προαναγγείλει ο Χρυσόγονος, μαζί με τόν οποίο εορτάζεται στίς 22 Δεκεμβρίου, ημέρα του μαρτυρίου καί της μνήμης της Αγίας Αναστασίας. Στόν συναξαριστή ο Ζωΐλος παρουσιάζεται ως μάρτυς. Χρυσόγονος, Ζωΐλος, Αγάπη, Χιονία, Ειρήνη αποτελούν τήν πρώτη ομάδα αγίων, μέ τήν οποία συνδέθηκε η Αγία μας, ακολουθούν όμως καί άλλες.

4. Η Θεοδότη καί τά παιδιά της

Κατά τήν παραμονή της στή Νικομήδεια, όπου είχε φθάσει συνοδεύοντας τόν διδάσκαλό της Χρυσόγονο, η Αναστασία έγινε γνωστή γιά τίς αγαθοεργίες καί τήν χριστιανική της δράση. Στήν πόλη αυτή ζούσε εν χηρεία, μετά τό θάνατο του συζύγου της, η Θεοδότη μέ τά τρία παιδιά της. Προσκολλήθηκε στήν Αναστασία, ως συνεργάτης καί βοηθός στίς ατέλειωτες επισκέψεις των φυλακισμένων καί διωκομένων Χριστιανών. Επειδή αρνήθηκε νά υπανδρευθεί τόν άρχοντα Λευκάδιο, πού τήν θαύμαζε γιά τήν ομορφιά της, η Θεοδότη οδηγήθηκε σέ δίκη, κατά τήν οποία προτίμησε νά μαρτυρήσουν αυτή καί τά τρία παιδιά της μέσα σέ καμίνι φωτιάς, παρά νά αρνηθούν τόν Χριστό· η μητρότητα στίς ωραιότερες στιγμές της, αφού θέτει σέ δεύτερη μοίρα τή ζωή τή σαρκική των παιδιών της, προκειμένου νά κερδίσουν τήν αιώνια καί αγέραστη ζωή της βασιλείας του Θεού. Άλλη μία ομάδα μαρτύρων από τόν κύκλο της Αγίας Αναστασίας, πού γιορτάζουν επίσης μαζί της στίς 22 Δεκεμβρίου.

5. Οι εκατόν είκοσι κατάδικοι

Εφθασε όμως καί ο καιρός καί του δικού της μαρτυρίου, πρίν από τό οποίο έγινε αιτία νά πλουτίσει η Εκκλησία μας μέ εκατόν είκοσι ακόμη μάρτυρες. Μετά από επίμονες προσπάθειες οι άρχοντες, άλλοτε μέ υποσχέσεις καί γλυκόλογα καί άλλοτε μέ φρικτά βασανιστήρια, δέν κατόρθωσαν νά πείσουν τήν Αναστασία νά αρνηθεί τή χριστιανική της πίστη. Η Θεοδότη εμφανιζόταν στόν ύπνο της, μήνυμα από τόν ουρανό, γιά νά τήν ενισχύσει, ανταποδίδοντας έτσι όσα είχε κάνει η Αναστασία γι αυτήν. Κατά θαυματουργικό τρόπο η Αναστασία, αντί νά βγαίνει ταλαιπωρημένη καί εξουθενωμένη από τίς φυλακές καί τά βασανιστήρια, εμφανιζόταν ακμαία καί χαρούμενη. Στήν απόγνωσή του ο ειδωλολάτρης άρχοντας διατάσσει νά βάλουν τήν Αναστασία μαζί μέ άλλους εκατόν είκοσι ειδωλολάτρες καταδίκους καί ένα Χριστιανό, τόν Ευτυχιανό, μέσα σέ μεγάλη βάρκα, νά ανοιχθούν στή θάλασσα καί, αφού ανοίξουν οπές στή βάρκα, νά τούς αφήσουν νά πνιγούν, όπως καί έγινε. Ο Θεός όμως δέν επέτρεψε νά ευοδωθούν τά σχέδια του άρχοντα, γιατί τό δικό του σχέδιο προέβλεπε τή σωτηρία καί άλλων ανθρώπων. Ξαφνικά εμφανίζεται στό τιμόνι της βάρκας η Θεοδότη καί τήν οδηγεί μέ ασφάλεια στή στεριά. Εκθαμβοι οι εκατόν είκοσι κατάδικοι από τό θαύμα πού έζησαν,

πίστεψαν στον Χριστό, ομολόγησαν και αυτοί με παρρησία την πίστη τους ενώπιον του άρχοντος, με συνέπεια να αποκεφαλισθούν και να κερδίσουν τόσο γρήγορα την αιωνιότητα.

6. Τό μαρτύριο της Αγίας

Η άκαμπτη και ανυποχώρητη Αναστασία τελικά δέθηκε σε πασσάλους και, δεμένη όπως ήταν, παραδόθηκε στη φωτιά, στις 22 Δεκεμβρίου, που η Εκκλησία γιορτάζει τη μνήμη της. Τό λείψανο της Αγίας τό πήρε μία γυναίκα αρχόντισσα, που λεγόταν Απολλωνία, αφού χρησιμοποίησε τη γνωριμία της με τη σύζυγο του επάρχου. Ενεταφίασε τό σώμα στον κήπο της, όπου αργότερα έκτισε και νάο προς τιμήν της. Ποιός ακριβώς ήταν ο τόπος αυτός του μαρτυρίου και του ενταφιασμού της δέν γνωρίζουμε. Τό μαρτύριό της έγινε τό 303 ή 304 κατά τό Διωγμό του Διοκλητιανού, κατά πολλούς στη Θεσσαλονίκη, κατά άλλους στό Σίρμιο, ενώ υπάρχουν και μερικοί που πιστεύουν ότι εμαρτύρησε στη Ρώμη.

7. Τά λείψανα της Αγίας

Είναι πάντως ιστορικά εξακριβωμένο ότι τό λείψανό της βρέθηκε στό Σίρμιο, απ όπου μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη επί πατριάρχου Γενναδίου (457-471) και αυτοκράτορος Λέοντος Α΄ (457-474). Τοποθετήθηκε κατ αρχήν στον επ

ονόματί της ναό πού βρισκόταν στόν Ιππόδρομο, τόν μοναδικό πού είχε απομείνει στους Ορθοδόξους κατά τήν εποχή του Αρειανισμού. Στόν μικρό αυτό ναό έδωσε τή μεγάλη μάχη του εναντίον αυτής της αιρέσεως ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος καί επανέφερε τήν Ορθοδοξία στήν Κωνσταντινούπολη μέ τούς περίφημους Θεολογικούς Λόγους πού εξεφώνησε εκεί.

Σήμερα, μέρη των ιερών λειψάνων της Αγίας, η αγία κάρα της καί μέρος από τό δεξιό της πόδι βρίσκονται στήν Ιερά Πατριαρχική καί Σταυροπηγιακή Μονή της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολυτρίας στήν Μακεδονία.

8. Γιατί ονομάζεται «Φαρμακολύτρια»

α) Δίδει φάρμακα καί θεραπεύει σωματικές καί ψυχικές ασθένειες

Τό επίθετο «Φαρμακολύτρια» της Αγίας έχει δύο έννοιες, μία γενική καί μία ειδική. Κατά τήν ευρύτερη, τήν γενική έννοια, η Αγία ονομάζεται έτσι, διότι όπως λέει ο Τρύφων Ευαγγελίδης στό βιβλίο του Βίοι Αγίων (σελ. 994) «είχεν άνωθεν παρά Θεού τήν δύναμιν νά λύη καί καταστρέφη των φαρμάκων καί των δηλητηρίων τά κακά αποτελέσματα καί τάς ενεργείας» ή διότι παρέχει η ίδια αφθόνως φάρμακα, «εκλύει» φάρμακα γιά τήν θεραπεία των σωματικών καί ψυχικών ασθενειών, όπως λέγει τό Μεγαλυνάριο μιάς ακολουθίας της: «Φάρμακα προχέουσα μυστικά ψυχών καί σωμάτων θεραπεύεις πάθη δεινά, ω Αναστασία, τη θεία ενεργεία· διό τάς χάριτάς σου πάντες κηρύττομεν».

β) Διότι λύνει τίς φαρμακείες, δηλαδή τά μάγια

Κατά τήν ειδική έννοια η Αγία ονομάζεται «Φαρμακολύτρια», διότι ανάμεσα στίς πολλές άλλες ιάσεις καί θεραπείες πού επιτελεί έλαβε από τόν Θεό τή Χάρη καί τή δύναμη νά γλυτώνει όσους έπεσαν στά δίχτυα των φαρμάκων καί των φαρμακευτριών, δηλαδή των μάγων καί των μαγισσών. Λύνει τίς φαρμακείες, δηλαδή τά μάγια, καί γι αυτό ονομάζεται φαρμακολύτρια.

Παραθέτουμε ένα από τά παλαιά θαύματα της Αγίας πού αναφέρεται σέ θεραπεία μαγεμένης κοπέλλας καί έχει σχέση μέ τό μοναστήρι πού ήταν τότε ηγουμένη η Αγία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου, όπως τό διηγείται ο πατήρ Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (Βίοι Αγίων 89, Η Αγία Αναστασία η Φαρμακολύτρια, σελ. 34 ε.):

Μιά κοπέλλα ευγενής καί ωραία, πού καταγόταν από τήν Καππαδοκία, ήταν αρραβωνιασμένη. Επειτα μετάνοιωσε η νέα καί δέν τόν ήθελε τόν μνηστήρα. Αλλά γιά νά μήν τήν ενοχλεί εκείνος, έφυγε καί πήγε στό Μοναστήρι, πού ήταν Ηγουμένη η Αγία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου, κοντά στήν Κωνσταντινούπολη καί εκεί εμόνασεν.

Ο μνηστήρας της δέν μπορούσε μέ κανέναν τρόπο νά τήν βγάλη από τό Μοναστήρι. Ήταν μεθυσμένος από τόν έρωτα. Γι αυτό βρήκε ένα μεγάλο μάγο καί του έταξε πολλά χρήματα, αν θά μπορούσε νά καταφέρη τήν νέα μέ τά μάγια του, νά εγκαταλείψη τό Μοναστήρι καί νά γίνη γυναίκα του.

Ο μάγος εκεί στήν Καππαδοκία έκανε τά μάγια του καί η γυναίκα βγήκε από τίς φρένες της. Γύριζε όλο τό Μοναστήρι καί φώναζε τόν μνηστήρα μέ τό όνομά του. Ωρκιζόταν δέ, ότι εάν δέν της ανοίξουν τήν πόρτα νά πάη νά τόν βρή θά πνιγόταν. Η Οσία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου, η Ηγουμένη, τήν έβλεπε σ αυτήν τήν κατάσταση, έκλαιγε καί έλεγε:

- Αλλοίμονο σέ μένα τήν αθλία, διότι διά τήν αμέλειαν των βοσκών αρπάζουν οι λύκοι τά πρόβατα. Αλλά, πονηρέ διάβολε, άδिका κοπιάζεις. Ο Χριστός δέν θά σέ αφήση νά καταπιής τήν αμνάδα μου.

Τότε συγκέντρωσε όλη τήν αδελφότητα καί τίς δίδαξε νά φυλάγωνται από τίς πανουργίες του δαίμονος. Διέταξε κατόπιν νά νηστεύουν όλες όλη τήν εβδομάδα καί νά προσεύχωνται. Νά κάμνουν δέ διά τήν πάσχουσαν αδελφήν, κάθε μέρα χίλιες μετάνοιες. Έτσι προσευχόταν η κάθε μία στό κελλί της.

Τήν τρίτη νύχτα βλέπει η Αγία Ειρήνη εκεί πού προσευχόταν, τά μεσάνυχτα, μπροστά της τόν Μέγαν Βασίλειον, πού της είπε:

-Γιατί μάς ονειδίζεις Ειρήνη, ότι αφήνομε καί γίνονται στήν πατρίδα μας τά φοβερά καί ανόσια μάγια; Ήταν ξημερώση, πάρε τήν άρρωστη μαθήτριά σου καί νά τήν πάς εις τάς Βλαχέρνας. Εκεί θά έλθη νά τήν θεραπεύση η Μήτηρ του Δεσπότη Χριστού, πού έχει τή δύναμη.

Ο Άγιος αμέσως έγινε άφαντος. Η Αγία πήρε τήν πάσχουσα καί δύο αδελφές, τίς εναρετώτερες, καί πήγε στόν Ναό των Βλαχερνών. Εκεί προσευχόταν όλη τήν ημέρα μέ δάκρυα. Τό μεσονύκτιον όμως από τόν κόπον αποκοιμήθηκαν.

Τότε βλέπει στόν ύπνο της η Αγία πολύ λαό, πού ετοιμάζαν τούς δρόμους. Ήταν χρυσοφορεμένοι, ολόφωτοι καί ραντίζανε μέ ευωδέστατα άνθη καί εθυμιάζαν. Η Αγία τούς ρώτησε, γιατί έκαμναν τόση ετοιμασία. Εκείνοι αποκρίθηκαν:

- Η Μήτηρ του Θεού έρχεται. Ετοιμάσου καί σύ ν αξιωθής νά τήν προσκυνήσης.

Τότε έφτασε η Παντάνασσα. Τήν ακολουθούσε πλήθος αμέτρητο αστραπηφόρων, τό δέ θείο καί σεβάσμιο πρόσωπό της έχυνε τόση λάμψη, πού δέν μπορούσε νά τό βλέπη άνθρωπος. Ήταν είδε όλους τούς εκεί αρρώστους η Παναγία, ήλθε καί στήν άρρωστη μαθήτριά της Ειρήνης. Η Ηγουμένη πέφτει στά πόδια της Παναγίας

φοβισμένη καί έντρομη. Ακουσε όμως ότι η Θετόκος φώναξε τό Μέγαν Βασίλειον καί τόν ερώτησεν γιά τήν Ειρήνη, τί χρειαζόταν. Εκείνος της εξέθεσεν όλη τήν υπόθεση της νέας.

- Καλέστε τήν Αναστασία, είπεν η Παναγία.

Η Αγία Αναστασία η Φαρμακολύτρια έφθασε αμέσως. Τότε η Θεοτόκος της είπε:

- Πηγαίνετε στήν Καισάρεια μέ τόν Βασίλειο, εξετάστε μέ επιμέλεια καί νά θεραπεύσετε αυτήν τήν κόρη της, διότι σέ σένα ο Υιός καί Θεός μου χάρισε αυτήν τήν χάριν.

Κατόπιν προσκύνησαν τήν Παναγία η Αγ. Αναστασία καί ο Μέγας Βασίλειος καί ανεχώρησαν εσπευμένως νά εκτελέσουν τήν εντολή. Ακουσε δέ καί η Οσία Ηγουμένη μιά φωνή, πού της έλεγε·:

- Πήγαινε στό Μοναστήρι σου, εκεί θά θεραπευθή.

Όταν η Χρυσοβαλάντου ξύπνησε, φανέρωσε καί στίς άλλες μοναχές τό όραμα καί ανεχώρησαν χαρούμενες. Ήταν Παρασκευή καί τήν ώρα του Εσπερινού μαζεύτηκαν όλες στό Ναό. Η οσία τούς διηγήθηκε τήν οπτασία καί τίς διέταξε νά σηκώσουν μάτια καί χέρια στόν Ουρανό καί νά λένουν από τήν καρδιά τους τό «Κύριε ελέησον».

Επειτα από πολλή ώρα προσευχής μέ δάκρυα, φάνηκαν στόν αέρα πετώντας η Αναστασία η Φαρμακολύτρια καί ο Μέγας Βασίλειος, ο οποίος της είπε:

- Άπλωσε, Ειρήνη, τά χέρια σου. Δέξου αυτά καί μή μάς ονειδίζεις άδिका.

Αυτό της τό είπε, διότι η Οσία Χρυσοβαλάντου προσευχόταν στήν εικόνα του καί του έλεγε νά διώξη τούς Μάγους από τήν Καισάρεια. Άπλωσε τότε τά χέρια της καί πήρε ένα δέμα, πού ερχόταν από τόν αέρα καί τό όποίον εζύγιζε τρεις λίτρες.

Όταν όμως τό έλυσε, βρήκαν μέσα διάφορα μαγικά· σπάγγους, τρίχες, μολύβια, δεσίματα καί γραμμένα ονόματα δαιμόνων, ιδιαιτέρως όμως είχαν δύο μικρά αγαλματάκια από μολύβι. Τό ένα ήτο του ανδρός τό ομοίωμα καί τό άλλο της μοναχής. Οι μοναχές εθαύμασαν καί όλη τήν νύχτα ευχαριστούσαν τήν Θεοτόκον.

Τό πρωί έστειλε η Ηγουμένη στίς Βλαχέρνες δύο μοναχές καί τήν πάσχουσαν. Εδωσε συγχρόνως εις αυτές καί τά προαναφερθέντα μαγικά, καθώς καί λάδι μέ πρόσφορον, γιά νά λειτουργήση ο Προσμονάριος.

Αυτός μετά τήν θείαν Λειτουργίαν έχρισε τήν άρρωστη από τό λάδι της κανδήλας.

Επειτα έβαλε τά μαγικά επάνω στά αναμμένα κάρβουνα. Τήν ώρα δέ πού καιγόταν εκείνα, λύνονταν καί τά αόρατα δεσμά της μοναχής. Ηλθε τότε στό μυαλό της καί δόξαζε τόν Θεόν, πού τήν απάλλαξε.

Όταν όμως διαλύθηκαν τελείως τά μολυβένια αγάλματα, έβγαιναν φωνές μεγάλες από τά κάρβουνα, όπως κάνουν οι χοίροι, όταν τούς σφάζουν.

Όσοι ήσαν παρόντες καί έβλεπαν καί άκουγαν αυτά, φύγανε έντρομοι, δοξάζοντες τόν Θεόν, πού κάμνει τέτοια θαυμάσια. Κατόπιν επέστρεψαν οι μοναχές στό Μοναστήρι καί διηγόνταν στίς άλλες τά συμβάντα.

Πηγή: Αποσπάσματα από τό βιβλίο «ΙΕΡΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΥΤΡΙΑΣ ΕΝΑΣ ΑΓΙΟΒΑΔΙΣΤΟΣ ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ» τού ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΙΛΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Αναδημοσίευση από: <http://www.imkby.gr/greek/ordodox/anastasia.htm>